

פרשת תזריע תשס"ח

ויקרא פרק יב פסוק ב

דָּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲשֶׁה כִּי תִזְרִיעַ וְיִלְדָה
זָכָר וְטָמְאָה שִׁבְעַת יָמִים כִּימֵי נְדַת דְּוֹתָהּ תִּטְמָא :

רש"י
אשה כי תזריע - אמר ר' שמלאי כשם שיצירתו של אדם אחר כל בהמה חיה ועוף במעשה בראשית, כך תורתו נתפרשה אחר תורת בהמה חיה ועוף: כי תזריע - לרבות שאפילו ילדתו מחוי, שנמחה ונעשה כעין זרע, אמו טמאה לידה: כימי נדת דותה תטמא - כסדר כל טומאה האמורה בנדה מטמאה בטומאת לידה, ואפילו נפתח הקבר בלא דם: דותה - לשון דבר הזב מגופה. לשון אחר לשון מדוה וחולי, שאין אשה רואה דם שלא תחלה ראשה ואבריה כבדין עליה:

בראשית פרק א פסוק ד

וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם כִּי טוֹב וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים בֵּין
הָאָדָם וּבֵין הַחַיָּוִת :

רש"י
וירא אלהים את האדם כי טוב ויבדל - אף בזה אנו צריכים לדברי אגדה ראהו שאינו כדאי להשתמש בו רשעים והבדילו לצדיקים לעתיד לבא. ולפי פשוטו כך פרשהו ראהו כי טוב ואין נאה לו ולחשך שיהיו משתמשין בערבוביא, וקבע לזה תחומו ביום ולזה תחומו בלילה:

בראשית פרק א

(ו) וַיֵּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי
מִבְדִּיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם :
(יד) וַיֵּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בְּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם
לְהַבְדִּיל
(יח) וְלַמַּשָּׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וְלְהַבְדִּיל בֵּין הָאָדָם וּבֵין
הַחַיָּוִת וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב :

רש"י
(ו) יהי רקיע - יחזק הרקיע. שאף על פי שנבראו שמים ביום ראשון, עדיין לחים היו, וקראו בשני מגערת הקב"ה באומרו יהי רקיע, וזהו שכתוב (איוב כו יא) עמודי שמים ירופפו כל יום ראשון. ובשני יתמהו מגערתו, כאדם שמשתומם ועומד מגערת המאיים עליו: בתוך המים - באמצע המים, שיש הפרש בין מים העליונים לרקיע כמו:
בין הרקיע למים שעל הארץ, הא למדת שהם תלויים במאמרו של מלך:
(יד) יהי מארת וגו' - מיום ראשון נבראו, וברביעי צוה עליהם להתלות ברקיע, וכן כל תולדות שמים וארץ נבראו מיום ראשון, וכל אחד ואחד נקבע ביום שנגזר עליו, הוא שכתוב (פסוק א) את השמים, לרבות תולדותיהם, ואת הארץ, לרבות תולדותיה: יהי מארת - חסר וי"ו כתיב, על שהוא יום מארה ליפול אסכרה בתינוקות, הוא ששנינו ברביעי היו מתענים על אסכרה שלא תפול בתינוקות: להבדיל בין היום ובין הלילה - משנגזר האור הראשון, אבל בשבעת ימי בראשית שמשו האור והחושך הראשונים יחד בין ביום ובין בלילה: והיו לאותות - כשהמאורות לוקין סימן רע הוא לעולם, שנאמר (ירמיה י ב) מאותות השמים אל תחתו, בעשותכם רצון הקב"ה אין אתם צריכין לדאג מן הפורענות: ולמועדים - על שם העתיד, שעתידיים ישראל להצטוות על המועדות והם נמנים למולד הלבנה: ולימים - שמוש החמה חצי יום ושמוש הלבנה חציו, הרי יום שלם: ושנים - לסוף שלש מאות ששים וחמשה ימים יגמרו מהלכת בשנים עשר מזלות המשרתים אותם והיא שנה. (וחוזרים ומתחילים פעם שניה לסבב בגלגל כמהלכן הראשון):

**Rabbi Brovender's Shiur is sponsored by
Dr. Bernard & Robin Cohen
Milwaukee**

Visit www.atid.org/shiur for audio recordings, Podcasts, or to sign-up to receive sources in advance.

Visit www.WebYeshiva.org to sign up for the free 14-day trial of Rabbi Brovender's fully interactive, online Yeshiva.

ויקרא פרק י

(ט) וְהִנּוּתְרַת מִמֶּנָּה יֹאכְלוּ אֶהָרֶן וּבְנָיו מִצֹּת תֹּאכַל בְּמִקּוֹם קֹדֶשׁ בַּחֲצַר אֹהֶל מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ :
 (י) לֹא תֹאפֶה חֲמֵץ חֲלָקִים נִתְּתִי אֵתָהּ מֵאֲשֵׁי קֹדֶשׁ קִדְּשִׁים הוּא בַחֲטָאֵת וְכֹאֲשֵׁם :
 (יא) כָּל זָכָר בְּבְנֵי אֶהָרֶן יֹאכְלֶנָה חֶק עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאֲשֵׁי יִקְוֶה כָּל אֲשֶׁר יִגַע בָּהֶם יִקְדָּשׁ :

רש"י

(ט) במקום קדש - ואיזהו, בחצר אהל מועד :
 (י) לא תאפה חמץ חלקם - אף השירים אסורים בחמץ : כחטאת וכאשם - מנחת חוטא הרי היא כחטאת, לפיכך קמצה שלא לשמה פסולה. מנחת נדבה הרי היא כאשם, לפיכך קמצה שלא לשמה כשרה :

(יא) כל זכר - אפילו בעל מום. למה נאמר, אם לאכילה הרי כבר אמור לחם אלהיו מקדשי הקדשים וגו', אלא לרבות בעלי מומין למחלוקת : כל אשר יגע וגו' - קדשים קלים או חולין שיגעו בה ויבלעו ממנה : יקדש - להיות כמוה, שאם פסולה יפסלו, ואם כשרה יאכלו כחומר המנחה :

ויקרא פרק יא פסוק מז

לְהַבְדִּיל בֵּין הַטֶּמֶא וּבֵין הַטְּהוֹר וּבֵין הַחֲחִיָּה הַנְּאָכְלֹת וּבֵין הַחֲחִיָּה אֲשֶׁר לֹא תֹאכַל :

רש"י

(מז) להבדיל - לא בלבד השונה, אלא שתהא יודע ומכיר ובקי בהן : בין הטמא ובין הטהר - צריך לומר בין חמור לפרה והלא כבר מפורשים הם, אלא בין טמאה לך לטהורה לך, בין נשחט חציו של קנה לנשחט רובו : ובין החיה הנאכלת - צריך לומר בין צבי לערוד, והלא כבר מפורשים הם, אלא בין שנולדו בה סימני טרפה כשרה, לנולדו בה סימני טרפה פסולה :

במדבר פרק ח פסוק יד

וְהַבְדַּלְתָּ אֶת הַלְוִיִּם מֵתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם :

במדבר פרק טז

(ט) הַמַּעֲט מִכֶּם כִּי הַבְדִּיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעַדְת יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו לְעַבֵּד אֶת עֲבַדְת מִשְׁכַּן יִקְוֶה וְלַעֲמֹד לִפְנֵי הַעֲדָה לְשִׁרְתָּם :
 (כא) הַבְדִּילוּ מֵתוֹךְ הַעֲדָה הַזֹּאת וְאֶכְלָה אֶתְכֶם כְּרִגַע :

דברי הימים א פרק כג פסוק יג

בְּנֵי עֶמְרָם אֶהָרֶן וּמִנְשֵׁה וַיַּבְדִּל אֶהָרֶן לְהַקְדִּישׁוּ קֹדֶשׁ קִדְּשִׁים הוּא וּבְנָיו עַד עוֹלָם לְהַקְטִיר לִפְנֵי יִקְוֶה לְשִׁרְתוֹ וּלְבַרְךְ בְּשִׁמוֹ עַד עוֹלָם :